Pressing Mas

Des d'aquest mitjà, ens demanen que parlem eminentment de temes locals, malgrat que jo la política no la visc parcel·lada sinó que des de com tractes a la teva veïna a com eduques els teus fills, a quina posició tens davant la venda d'armes em sembla tot polític, procuro seguir-ne la recomanació. Avui faré, però, una excepció formal. És formal perquè el nus podríem dir que és nacional, però l'escenari des del que tots i totes el vivim és el local: a la feina, al carrer, a l'Ajuntament... M'explico: en aquests dies de negociacions molta gent interessada pel destí del país em (ens) para i em pregunta o opina vehementment sobre l'estat de les negociacions. La majoria xiuxiuegen 'aguanteu', molts d'altres ens demanen que cedim. Jo m'hi aturo amb cadascun, perquè cada criteri compta, i la veritat, perquè m'omple de joia el nivell de politització que estem vivint com a societat.

Penso que toca, doncs, explicar en quin punt i com estem vivint els i les militats de la CUP de Sant Cugat el procés de negociació per a formar govern. Per una banda, és especialment revelador l"aguanteu' còmplice, com sabent, que estem i aquí comparteixo, essent la diana d'una pressió mediàtica força injusta. Però bé, no hem vingut a queixar-nos, i com deia un company, quina falta de respecte queixar-se d'això quan tants qui ens han precedit hi han deixat la pell o la llibertat.

Com en qualsevol procés complex, les fórmules fàcils no són lleials a la veritat. Ara mateix ens trobem a la recerca d'una fórmula que permeti que el màxim de diputats hi donin suport, ens agradi o no. Si a l'altra banda de la taula no volen trobar entre tots els diputats que tenen i totes les propostes que hem fet una altra proposta, que fràgil és doncs aquest nostre procés.

Després de diversos debats a nivell territorial, ens vàrem trobar per intercanviar impressions i tàctiques. Va ser impossible mantenir-ne la confidencialitat. Malgrat no era vinculant, ha sigut impossible allunyar-ne les lectures finalistes.

Res està tancat, caminem sobre contradiccions (i sort d'elles). Hem decidit seguir negociant amb allò amb què hem cedit i mantenir la negativa en allò que ens expulsa del procés. I amb aquest acte d'honestedat i transparència, demanem respecte per una opció que mai ha mentit ni ha estat velada i alhora passem la pilota a aquell qui va dir: 'Puc anar el primer o puc anar l'últim'. De la possibilitat a la probabilitat.

No volem marxar, no ens expulsi.

NÚRIA GIBERT és portaveu de la CUP-PC

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/114489.html

Copyright 2024 Cugat.cat